

ISSN : 2320-0391

साहित्य और संस्कृति

कृजन लेजन

हिंदी-कन्नड त्रैमासिक पत्रिका

५०८-कन्नूಡ त्रैमासिक पत्रिका

जनवरी-मार्च - २०१८

भूमि निनूदल्ल, हैमु निनूदल्ल,
कामिनी निनूवल्ल
अपु जगकिकृद विधि
निनूदवेयंभुदु गुरु लिंग जंगमकृ
दासोऽह मादुव जानूरत्तु
अ०उप्प दिव्यरत्तुव किंदगुददे
नमृ गुहेश्वर लिंगदल्ल
निनूंद बिष्टु सिरिवंतरारु इल्ल चाणा
एलं मनवे.

- अल्लमप्रभु

भूमि तुम्हारी नहीं, स्वर्ण तुम्हारा नहीं,
कामिनी तुम्हारी नहीं
यह तो संसार की नियति है।
तुम्हारा आभूषण तो ज्ञानरत्न है
ऐसे दिव्य रत्न को नष्ट न कर
हमारे गुहेश्वर लिंग में
तुम्हारे जैसा कोई धनवान नहीं होगा,
रेमन।

- अल्लमप्रभु

सौम्य प्रकाशन

'कबीर कुंज' महाबलेश्वर कॉलनी,
दग्गा जेल के सामने,
विजयपुर - ५८६१०३ (कर्नाटक)

सौम्य प्रकाशन

'कबीर कुंज' महाबलेश्वर चालैनी,
दग्गा जेल मुंदे,
विजयपुर - ५८६१०३ (कर्नाटक)

ಈ ಕಾಲ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾರ್ಯ ಮಿಗಳ ನುಸಿದ್ಧಿ
ನೆ ಗ್ರಂಥ ಕಾಲ ನಾಲ್ಕು ಶ್ವಾಸಿ ಕಾರ್ಯ ಮಿಗಳನ್ನಿ
ಶ್ವದಾಂಜಲಿ ಅಂತಿಮ ವಿಭಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಃಕಾರಿಗಳನ್ನಿ
ಅಂತಃಕಾರಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿ ಅಂತಃಕಾರಿಗಳನ್ನಿ
ಅಂತಃಕಾರಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿ.

ಜಾಣಪೀಠ ಪುರಸ್ಕತ ಮೇಲ್, ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹ

ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹ

ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹ ಅವರು ಸಮಾಲೀನ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಶಕ್ತ ಕವಿಗಳು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಸೌಂದು ಅವರ ಕವಿತೆಗಳ ಜೀವನಾಡಿ. ಮುಕ್ತಭಂದಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಯೋಂತೆ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಕೇದಾರನಾಥ ಅವರ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆ, ತಾಜಾತನ, ಲಯದ ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ವೈಭವದ ಸಿರಿಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಗತಿಪಾದಿ ಕವಿಗಳಾದ ನಾಗಾಜುನ, ತ್ರಿಲೋಚನ ಮತ್ತು ಕೇದಾರನಾಥ ಅಗ್ರವಾಲರ ರಚನೆಯಂತೆ ಇವರ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದ ವೇದನೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಉತ್ತರಾಂಚಲ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಕೆಯಾ ಎಂಬ ಚಿಕ್ಕಾಪ್ರಮಾದಲ್ಲಿ ಇಂ ನಷ್ಟಬರ ಇಂಜಿಲಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಕೇದಾರನಾಥರ ಬಾಲ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸುಂದರವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಗಂಗಾ ಹಾಗೂ ಸರಯೂ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೂ, ಗಿಡ ಬಳ್ಳಾಗ ರಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿ ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೂ ಒಳಗಾದರು. ಅಜ್ಞ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹರಣದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆಯಿತು. ತಂದೆ ಭೋಲಾಸಿಂಹ, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಾಲ ರುರಿದೇವ ತಾಯಿ, ಭೋಲಾಸಿಂಹ ಅವರು ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಹಾತುಹಿಸಿದ್ದರು. 'ಇಂಳಿರ ಭಾರತ ಬಿಟ್ಟು ತೋಲಿಗಿ' ಅಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೋಲಾಸಿಂಹರೂ ಒಬ್ಬರು. ತಂದೆಯವರ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕೇದಾರನಾಥ ಅವರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಅಂದೋಲನದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇದಾರನಾಥರು ಹೀಗೆ ಬರದಿದ್ದಾರೆ- "ಇಂಳಿರ ಘಟನೆ ನೆನಷಿದೆ. ಆಗ ನಾನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳ ರಾಜೇ ಇತ್ತು. ಅಗಸ್ಟ್ ರಂದು ತಮ್ಮ ರಾಜೆಯ

ಕ್ರಾರ್ತ ಕಿ ಕಿ

• ಡಾ. ಎಸ್. ಓ. ಮೇರವಾಡ

ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ತಿರಂಗಾ ದ್ವಿಜ ಹಾರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಗೋಲಿಬಾರ ನಡೆಸಿತು. ಆಗ ೨೨ ಜನ ವೀರಮರಣ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ನಾನು ಮರುದಿನ ಮರಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೆದ್ದು ನೋಡಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಪುಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ನನಗೆ ಅಳು ತಡೆಯಲಾಗಲ್ಲ". ಈ ಘಟನೆ ನಂತರ "ಅಗಸ್ಟ್ ೨೨ರ ಅಂದೋಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಮನೆಗಳ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವುದು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೋಷಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಆರಂಭಿಸಿತು, ಆಗ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಮನೆಯಿಂದ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು, ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲಿಲ್ಲ".

ಕೇದಾರನಾಥರು ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರೋಧ ದ್ರೋಹವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖಿರಾಗಿದ್ದರು. ಮನೆ, ಮಕ್ಕಳು ಕುಟುಂಬ ಯಾವುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ ಹಾಲಿ-ರಾತ್ರಿ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಸದೆಬಡೆಯಲು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಆನಂದ ಸೇವಿಯು ವದರಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ತಂದೆಯವರ ಸ್ವಭಾವು ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ತಂದೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇದಾರನಾಥರು ಹೀಗೆ ಬರದಿದ್ದಾರೆ- "ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಮಸ್ತ ಮೌಲಾ ಆಗಿದ್ದರು. ರಾಜನಿತಿ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಬಹಳಪ್ಪು ರುಚಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಗೌಪ್ಯ ಸಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಸಭೆ ಮುಗಿಂ ರಾತೋರಾತ್ರಿ ಮನಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವು."

ಇವರ ತಂದೆಯವರ ಕಾಯ್ ವೈಲಿರಿ ಮತ್ತು ವೈವಹಾರಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ಬಹಳಪ್ಪು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಟ್ಟಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅವರಿಗೆ ಬೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನ ತಂದೋಲ ತಂದವಾಗಿ

ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸನ್ ಐಲಂರಲ್ಲಿ ಕೇದಾರನಾಥರು ತಮ್ಮ ದಹಲಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಚಕಿಯಾ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ದೂರ-ದೂರದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮದ ಜನ ಆಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ- “ಈ ಸಲ ನಮ್ಮಾರ್ಥಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ವೃದ್ಧ ತಂದೆಯನ್ನು ದಹಲಿಯಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಮನೆ ಮುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಅನೇಕ ಜನ ಬಂದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಮಿಯಾಂ ಸಹ ಇದ್ದರು. ಇವರಿಬ್ಬರ ವಯಸ್ಸು ಸುಮಾರು ಎಂಭತ್ತೆದಿರಬಹುದು. ಆ ಇಬ್ಬರೂ ವೃದ್ಧರ ಮಿಲನ ಅದ್ವೃತ ಫಟನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಂಪರೆಯ ತತ್ವಗಳು ನೋಡಲು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿಹಿತವನ್ನು ನಾಗರೀಕತೆಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹವುಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದವೆನಿಸುತ್ತದೆ.”

ಕೇದಾರನಾಥರ ತಂದೆಯ ಮಹಾನ್ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಲಾಲರ್ಹಿರೆವಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಅಶಿಕ್ತತ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿದ್ದಳು. ಕೃಷಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ. ಬೆಳಿಗಳು ಬಂದರೆ ಒಣಿಸುವದು, ಸ್ವಚ್ಚಗೊಳಿಸುವದು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳ ಮಧ್ಯವೂ ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರ ಆರಂಭದ ಶಿಕ್ಷಣ ಚಕಿಯಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಗ್ರಾಮದ ಬಯಲು ಪ್ರೇಶದೊಡ್ಡದಾದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇವರ ತರಗತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿ, ಬನಾರಸದ ಉದಯ ಪ್ರತಾಪ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಶ ಪಡೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಬಳಗೇ ಇತ್ತು. ಆ ಬಳಗದಿಂದ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯ ಸ್ವಧರ್ಮ, ಗಾಯನ ಹಾಗೂ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯಕಾರರ ಭಾಷಣಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಕೇದಾರನಾಥರ ಜಾಜ್ಞನ ವೃದ್ಧಿಯಾಗತೋಡಗಿತು. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವದು, ಆಟವಾಡವದು, ಓದುವದು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅವರು ಹೈಸ್ಕೂಲನಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ ಹಿಮಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹಿಮಾಲಯದ ಕುರಿತು ಬರೆದ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಹೀಗಿವೆ-

“ಹಿಮಾಲಯ ಕಿಧರ ಹೈ?
ಮೈನೆ ಉಸ ಬಚ್ಚಿ ಸೇ ಮೊಚಾ ಜೋ
ಸ್ಕೂಲ ಕೇ ಬಾಹರ
ಪತಂಗ ಉಡಾ ರಹಾ ಥಾ
ಉಧರ ಉಧರ ಉಸನೆ ಕಹಾ
ಜಿಧರ ಉಸಕೇ ಪತಂಗ ಭಾಗೀ ಜಾ ರಹೀ ಥೀ
ಮೈ ಸ್ವೀಕಾರ ಕರುಂ.
ಮೈನೆ ಪಹಲೀ ಬಾರ ಜಾನಾ ಹಿಮಾಲಯ ಕಿಧರ ಹೈ-

ಅಥಾರಥ - ಹಿಮಾಲಯ ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ? ಎಂದು ಶಾಲೆಯ ಹೋರಗಡೆ ಪತಂಗ ಹಾರಿಸುವ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಪತಂಗ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ಮೊದಲು ಸಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ ಹಿಮಾಲಯ ಎಲ್ಲಿದೆ ಅಂತಾ.

ಕೇದಾರನಾಥರು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೆ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರದ್ದು ಅತಿ ಕಾಳಜಿ ಹಾಗೂ ಟ್ರೈ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ವಿವಾಹವು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೆರೆವೆರಿತು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಹದಿನ್ಯೇದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು, ಹೈಸ್ಕೂಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಮದುವೆಯಾದರೂ ಹೈಸ್ಕೂಲದಿಂದ ಪೀಎಚ್.ಡಿ ಅಧ್ಯಯನದವರೆಗೂ ಕೇದಾರನಾಥರು ಹಾಸ್ಪೇಲಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪತ್ನಿ ಕೇದಾರನಾಥರ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಚಕಿಯಾದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಬನಾರಸದ ಹಿಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಎಂ.ಎ ನಂತರ ಪೀಎಚ್.ಡಿ ಅಧ್ಯಯನ ಆಚಾರ್ಯ ಹಜಾರಿ ಪ್ರಸಾದ ದ್ವಿವೇದಿಯವರ ವಾಗ್ರಾಂತಿಕನದಲ್ಲಿ ಮೊಣಿಗೋಳಿಸಿದರು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಪರಿವಾರವು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು, ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ಹಣದ ತೊಂದರೆ, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುವಾಗ ಪಡರೊನಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಖಾಯಂ ನೋಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಶಿಜನ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳು ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಪತ್ನಿ ತೀರಿಕೊಂಡಳು. ಐಲೈರಲ್ಲಿ ಜವಾಹರಲಾಲ ನೆಹರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ (ಜೆ.ಎನ್.ಯು) ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಐಎಫ್ ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಈಸೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿಯಾದರು. ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಜೆ.ಎನ್.ಯು ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಉಪನ್ಯಾಸಕರೆಂದು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಐಎಳಿರಲ್ಲಿ ಜೆ.ಎನ್.ಯು ರಿಪ್ರೇಶರ್ ಕೋಸಿಂಗನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾಗ ಸುಮಾರು

೧೦-೧೨ ಕಾಲುಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಬ್ಬ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಭಾವಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಂಬ ನೆನಮು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹಸರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಅವರಂತೆ ಮೇಲು, ನಾಮವರ ಸಿಂಹ, ಮೌನೇಜರ ಪಾಂಡೆಯ ಇವರ ಕಾಲುಗಳು ಸಿಂಹ, ಮೌನೇಜರ ಪಾಂಡೆಯ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಹ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಹಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಪರಿಸರ, ಪ್ರಕೃತಿ, ಅಚಾರ-ವಿಚಾರ, ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ಪರಿಸರ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಇದ್ದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೇದಾರನಾಥರು ಇದಕ್ಕೆ ಅವವಾದವಲ್ಲ, ಕೇದಾರನಾಥ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಲೋಕ-ಗೀತೆಗಳ (ಜನಪದ ಗೀತೆ) ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪರಂಪರೆ ಇತ್ತು. ಗೀತೆಗಳ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಉರಿನ ಜನ ಉತ್ಪವಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂಗಲ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂಗಲ ಕೇದಾರನಾಥರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕೇದಾರನಾಥರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೇಮ ಹುಟ್ಟು. ಲೋಕ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಕೇದಾರನಾಥರು ಕವಿಗಳಾದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ಅಭಿ ಬಿಲಕುಲ ಅಭಿ’ (ಕಾಗಲೇ) ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರ ಪ್ರಥಮ ಕವನ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ೧೯೬೮ರಲ್ಲಿ ಇಲಾಹಾಬಾದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡ ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಕವಿತೆಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಾಸ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಹೊಸ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತ್ತು. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬ್ರಿಟಿಷರ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಭಾರತ ದೇಶದ ತುಂಬಾ ಈ ವಾತಾವರಣ ಹರಡಿತ್ತು, ಇದರ ಪ್ರಭಾವ ಸಹಜವಾಗಿ ಕವಿಗಳ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇದಾರನಾಥರು ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು..

ಎಕ ಸ್ವಾಪ್ನೆ ಖಿಂಡ, ಎಕ ಫೋಟೋ ಮೌನ, ಚುನಾವ ಕೇ ಮಾರ್ವ ಸಂಧಾರ, ಪತರುಡ ಕೇ ಎಕ ಶಾಮ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ, ಮಾರ್ಚ ಕೇ ಸುಬಹ, ಬಾದಲ ಓ, ಈ ಎಲ್ಲ ಕವಿತೆಗಳು ಅಭಿ ಬಿಲಕುಲ ಅಭಿ ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ಪ್ರಮುಖ ಹಾಗೂ ಸಂಕೇತಗಳು ತುಂಬಿಹೊಂಡಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಚುನಾವ ಕೇ ಮಾರ್ವ ಸಂಧಾರ ಪರ (ಚುನಾವಣೆಯ ಮಾರ್ವ ಸಂಜಯ ಮೇಲೆ) ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

ದುಕ ಯಾತ್ರೆ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಿಹಾರ ಕೋ ಜಹರೀಲ ಗ್ರಾಮ ಸೇ ಅಬ್ ಭೀ ಬಚಾಯಾ ಜಾ ಸಕತಾ ವೈ ಯಾರಾ ತಿಹಾರ ಅಗರ ಸಿಫ್ರ ಯಹ ಪತಾ ಚಲ ಜಾಯ ನಾಂತರದಿ ಕಿ ಸದಕ ಪರ ಜೊ ಪಹಲಾ ಆದಮಿ ನಾಂತರದಿ ಮಿಲೀಗಾ ಉಸಕಾ ನಾಮ ಕ್ಕೆ ಹೈ ಯಾ ಥೀರ್ ಅಗಲೆ ಬಜಟ ಮೇ ಕಿತನೆ ವಿಶೇಷಣ

ದೀರ ಕಿತನೆ ಸರ್ವನಾಮ ಹೊಂಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ

[ಹಸಿಪು ಅಭಿವಾ ವಿಷಾರಿಯಾದ ಗ್ರಾಮಿನಿಂದ ಈಗಲೂ ಉಳಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಕೇವಲ ಇದು ತಿಳಿದು ಹೊಡರೆ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಮೊದಲ ಮನುಷ್ಯಗಳ ಅವನ ಹೆಸರು ಏನಿದೆ ಅಭಿವಾ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನ ಬಜಟನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಶೇಷಣಗಳು]

ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಸರ್ವನಾಮಗಳಾಗಬಹುದು.

ಜಮೀನ ಪಕ ರಹೀ ಹೈ (ಭೂಮಿ ಬೆಯುತ್ತಿದೆ) ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರ ಎರಡನೆಯ ಕವನ ಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಇಂದಿನ ಕವಿತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಬಹಳಷ್ಟು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವನಾನುಭವ, ಪ್ರತಿಧಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳು, ವಾಸ್ತವಿಕ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟಿದೆ. ಸೂರ್ಯ, ಜಮೀನ, ದುಷ್ಪನ, ರೋಟಿ, ಉಮಾಟರ, ಬ್ಯಾಲ, ಪೇಡ, ಲಡಕೆ, ದೊಪಹರ, ಆಧೀರಾತ, ದೀವಾರ, ಮುಕ್ಕೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿತೆಗಳು ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಬಂದಿವೆ. ಜಮೀನ ಕವಿತೆಯ ಕೆಲ ಸಾಲುಗಳು ಹೀಗಿವೆ-

ವಹ ಉಸ ಜೌರತ ಕೇ ಪಾಸ ಜಾಯಿಗಾ ಜೌರ ಕಹೆಗಾ ಸಚ್ಚ ಅಗರ ನಹೀ ಪಕೆ ತೋ ಕೊಯಿ ಬಾತ ನಹೀ

ಜಮೀನ ಪಕ ರಹೀ ಹೈ [ಆತ ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ- ತರಕಾರಿ (ಭಾಜಿ) ಬೇಯಿದಿದ್ದರೆ

ಯಾವ ಮಾತಿಲ್ಲ

ಭೂಮಿ ಬೇಯಿತ್ತಿದೆ.]

ಈ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಧ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಗಿಡ-ಮಾರ್ಪಾತ್ರ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ನಾಶದಿಂದ

ಮನುಷ್ಯನ ನೊಶ ವಿಂಡಿತ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾಪಮಾನ ಅತಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿ ಬೆಂಕಿಯ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಾವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ವ್ಯಂಗವಾಗಿ ಕೇದಾರನಾಥರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೊಟ್ಟಿ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾ - ಬಹಳ ಜನರ ರೊಟ್ಟಿ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಯಹಾಂ ಸೇ ದೇಶೋ (ಇಲ್ಲಿಂದ ನೋಡಿ) ಇದು ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರ ಮೂರನೆಯ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ೨೯ ಕವಿತೆಗಳಿವೆ. ಅತಿ ಸರಳ ಕವಿತೆ ಬರೆಯುವದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವೇನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಅತಿ ಸರಳವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಜಾನ್ಯವರ, ಟುಟ್ಟಾ ಮುವಾ ಟ್ರೂ, ನಕ್ಕೆ, ಸಿಟ್ಟೇ, ಮಿನಿಟ್ ಕಾ ಹೊನ್, ಜನ ಹಿತ ಕಾ ಕಾಮ, ಬಸಂತ, ಸುಬಹ ಹೋ ರಹೀ ಹೈ ಮುಂತಾದ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಾನ್ಯವರ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ತಿಕ್ಕಣ ಪಡೆಯಲು ಹೇಳಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.-

ತುಮ್ಮೊ ಕ್ಕು ಕರತೆ ಹೋ
ಅಜನೆ ಅಕೆಲೆಪನ ಕಾ
ಜಾನವರ ಉಸಸೆ ಶೇಲತಾ ಹೈ
ದೇಶೋ ದೇಶೋ ಕಿತನೇ ಶಾನ ಸೇ
ಅಜನೆ ಅಕೆಲೆಪನ ಕೋ ಚೀರತಾ-ಫಾಡತಾ
ಚಲಾ ಜಾ ರಹಾ ಹೈ ಜಾನಪರ
[ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ
ನಿಮ್ಮ ಒಂಟನದ ಬಗ್ಗೆ
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆಡುತ್ತಾ ಇವೆ
ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಭವದಿಂದ
ತನ್ನ ಒಂಟನವನ್ನು ಬೇರುತ್ತಾ ಹರಿಯುತ್ತಾ
ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು]

ಈ ಕವಿತೆಯ ಮುಖಿಂತರ ಕವಿ ಕೇದಾರನಾಥರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ಮನುಷ್ಯ ಸಭ್ಯತೆಯಿಂದ ಬದುಕಲು ಒಂಟನದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸಹ ಒಂಟನ ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ ಅದರಿಂದ ಅವು ಮುಕ್ತವಾಗಿವೆ.

ಈ ಸಂಕಲನದ ಬಳಷ್ಟು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆ, ದೂರಧ್ಯಾಂತಿಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ಜೀವನ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕವಿ ಆಶಾವಾದಿ ಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

ಅಕಾಲ ಮೇ ಸಾರಸ [ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕರೆ] ಇವರ ನಾಲ್ಕುನೆಯ ಕವನ-ಸಂಕಲನ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿತೆಗಳಿವೆ. ಈ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೋರ ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ ಮರಸ್ಸಾರ್’ ಲಭಿಸಿದೆ. ಸಂಗ್ರಹದ ಕವಿತೆಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಭಾವಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಕೆಲ ಕವಿತೆಗಳು ಪ್ರಕೃತಿ, ಭಾಷೆಗ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವೆ. ಒಂದು ಕವಿತೆ ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಕಾಲ ಮೇ ಸಾರಸ, ಅಕಾಲ ಮೇ ದೂಬ ಮತ್ತು ಏಕ ಜೀರ ಅಕಾಲ ಈ ಮೂರು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲದ ಶುರಿತು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಕವಿತೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದಾನೆ. ಕವಿಯ ಜನಪದೀಯ ಭೂಮಿ, ಹೊಲ, ಗದ್ದೆ, ಓಣಿ, ರಸ್ತೆ, ಅಚ್ಚು ಹಸಿರಾದ ಹಲ್ಲು, ನದಿ, ಮರುಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಂದರ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಕವನ ರೂಪಗೊಂಡಿದೆ, ಹವಾಮಾನ ಹೇಗೆಯಾಗಿರಲಿ ಕವಿಯ ಉತ್ತಾಹ ಎಂದಿಗೂ ಕುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಉಮ್ಮೆದ ನಹೀ ಘೋಡತಿ’ [ಉತ್ತಾಹ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ] ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.-

ಪರ ಮೌಸಮ

ಚಾಹೆ ಜಿತನಾ ಶಿರಾಬ ಹೋ

ಉಮ್ಮೆದ ನಹೀ ಘೋಡತಿ ಕವಿತಾಯೇಂ

ವೆ ಕಸೀ ಅದ್ಯಶ್ರೇ ಕಿಡಕೀ ಸೇ

ಚುಪಚಾಪ್ ದೇವಿತೀ ರಹತೀ ಹೈ

[ಅದರೆ ಹವಾಮಾನ

ಎಷ್ಟೆ ಕಿಟ್ಟರಲಿ

ಉತ್ತಾಹ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಕವಿತೆಗಳು

ಯಾವದೆ ಅದ್ಯಶ್ರೇ ಕಟಕಿಯಿಂದ

ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.]

ಸುಮ್ಮನೆ ಕಟಕಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ ಕವಿತೆಗಳು ಬಹಳಪ್ಪು ಹೇಳುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ಸಮಾಜ, ಪ್ರಕೃತಿ, ಮನುಷ್ಯ, ಮನುಷ್ಯನ ವೇದನೆ, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲವು ಇರುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಆ ಅದ್ಯಶ್ರೇ ಕಟಕಿಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಿ ನೋಡುತ್ತದೆ. ‘ಪ್ರಿಯ ಹಾತಕ’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ- ತಮಗೆ ಬೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೆ, ತಾವು ಬೆಟ್ಟಿಯಾಗದ ಕಾರಣ ಮರಳ ಬರುತ್ತಿರುವೆ ನನ್ನ ವಿಳಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ಖಾಯಂ ವಿಳಾಸವೆ ಇಲ್ಲ, ಕವಿಯ ಶಬ್ದಗಳು ಹೀಗಿವೆ.

ಕೆನ್ನೆ ಕಹಂ
 ಉತ್ತರ ದೀಜೆವಿಾ
 ಹಮಾರೆ ಸಮಯ ಮೇ
 ಕೊಯಿ ಎಕ ಪತಾ ಹೊತಾ ನಹೀ ಕವಿ ಕಾ
 ವಹ ಜತನೀ ಬಾರ ಸಾಂಧ್ರ ಲೇತಾ ಹೈ
 ಉತನೀ ಬಾರ
 ಬದಲ ಜಾತಾ ಹೈ ಉಸಕಾ ಪತಾ
 [ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ
 ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು
 ನಮ್ಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
 ಯಾವದೇ ಒಂದು ವಿಳಾಸ
 ಇರುಪುದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳಿಂದ್ದು
 ಆತ ಎಷ್ಟು ಸಲ ಉಸಿರು ತಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾನೋ
 ಅಷ್ಟು ಸಲ
 ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ ಆತನ ವಿಳಾಸ]

‘ಬಾಘ (ಹುಲಿ)’ ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರ ಹೊಸ ಕವನ ಸಂಕಲನ ಇದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹು ಚರ್ಚಾರ್ತ್ ತ್ವರಿತ ಕವಿತೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ರೇಣುರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡ ಈ ಬಾಘ ಕವಿತೆ ಇರು ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ಕೊಂಡಿಯಂತಿದೆ. ಕೇದಾರನಾಥರ ಎಲ್ಲ ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳ ಕಿರಿಂಟಿಗೆ ಇದಾಗಿದೆ.

ಈ ಕವಿತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ‘ಹುಲಿ’ ಪ್ರತಿಕಾಶಕವಾಗಿದೆ. ಸಂಗ್ರಹದ ರೀತಿಯ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಹಿಂದಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿ ತ್ರಿಲೋಚನರ ಆಗಮವಾಗುತ್ತಿದೆ ಅದನ್ನು ಕವಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ-

“ಅಭ್ರ ಕ್ಷಾ ಈಯಾ ಜಾಯ
 ಮೈ ಸೂಚ ಹೀ ರಹಾ ಥಾ
 ಈ ಮುರ್ಮಿ ಸಡಕ ಪರ ದಿವಿ ಗಯೆ
 ಕವಿ ತ್ರಿಲೋಚನ
 ಮೈನೆ ಕಹಾ- ಶಾಸೀಜೀ
 ಬಜ್ಞಾ ರೂ ರಹಾ ಹೈ
 ಕುಭ ತೂ ಕರನಾ ಹೊಗಾ
 ಬೋಲೆ ‘ಚಲೋ ಲೆ ಆತ ಹೈ
 ದೂಸರಾ ಬಾಘ’
 ಮೈನೆ ಕಹಾ- ನಹೀ ವಹ ಜಿದ ಪರ ಅಡಾ ಹೈ
 ಉಸೆ ಭಾಹಿವ ವಹೀ
 ಜೋರ ಸಿಫರ ವಹೀ ಬಾಘ
 ಜೋ ಈ ಟೂಟನೆ ಸೆ ಪಹಲೆ ವಹ ಥಾ”
 [ಕಾಗ ಏನು ಮಾಡುವದು

ನಾನು ವಿಭಾರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ
 ನನಗೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟರು
 ಕವಿ ತ್ರಿಲೋಚನರು
 ನಾನು ಹೇಳದೆ- ಶಾಸೀಜೀ
 ಮಗು ಅಳುತ್ತಾ ಇದೆ
 ವಿನಾದರೂ ಮಾಡಲೆ ಬೇಕು
 ‘ಹೇಳಿದರು ನಡೆಯಿರಿ ತಗೆದುಕೊಂಡು ಬರೊಣ
 ಬೇರೆ ಹುಲಿ’
 ನಾನು ಹೇಳದೆ- ಇಲ್ಲಿ ಆತ ಹಟ ಮಾಡುತ್ತಾನ್ನಿ.
 ಆತನಿಗೆ ಅದೆ ಬೇಕು
 ಮತ್ತು ಮಾತ್ರ ಅದೆ ಹುಲಿ
 ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿನದ್ದು]

ಹುಗು ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಹುಲಿ ಅದೊಂದು ಸಂದೇಶವಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೀಪ್ರಾ ಕವಿತೆಯ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಕೇದಾರನಾಥ ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರಚನೆಯ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ದೀಪ್ರಾ ಕವಿತೆಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದರ ಶಿಲ್ಪವಿಧಾನವೇ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವದೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಕವಿತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಕ ಕಾವ್ಯಗಳ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಈ ಸಪ್ತಕ ಕಾವ್ಯಗಳ ಮುಖ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಅಜ್ಞೀಯ ಅವರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಗಜಾನನ ಮಾಧವ ‘ಮುಕ್ತಭೋದ’, ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಜೈನ, ಭಾರತ ಭೂಷಣ ಅಗ್ರವಾಲ, ಪ್ರಥಾಕರ ಮಾಚವೆ, ಗಿರಿಜಾಹುಮಾರ ಮಾಧುರ ಮತ್ತು ರಾಮವಿಲಾಸ ಶರ್ಮಾ ಈ ಏಳು ಜನ ಕವಿಗಳ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ‘ಶಾರ ಸಪ್ತಕ’ ಅಂತಾ ಕರೆದರು. ಸನ್ ರೇಣುರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ, ಸನ್ ರೇಖಿಗರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಹಾಗೂ ರೇಖಿರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಸಪ್ತಕ, ಸನ್ ರೇಖಿರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಪ್ತಕ ಕಾವ್ಯಗಳು ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡವು ಮೂರನೆಯ ಸಪ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರ ಕವಿತೆಗಳು ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡವು ಏಳೇಳು ಜನ ಕವಿಗಳ ಒಂದೊಂದು ವೇದಿಕೆ ನಿಮ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಕವಿ ಅಜ್ಞೀಯ ಅವರ ಅನೇಕ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಇತಿಹಾಸ. ಈ ವೇದಿಕೆಯ ಕವಿಗಳು ಓದುಗನಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಪರಿಚಯ ನೀಡಿವೆ. ಸಪ್ತಕ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಪರ ನಾರಾಯಣ, ವಿಜಯದೇವ ನಾರಾಯಣ ಸಾಹೀ, ಸರ್ವತ್ವರ ದಯಾಲ ಸಕ್ಕೇನಾ ಹಾಗೂ ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರ ವಿಶೇಷ ಕೊಡುಗೆ ಇದೆ. ಇಂದಿಗೂ

ಕುಂಪರ ನಾರಾಯಣ ಹಾಗೂ ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರು ಸ್ತುತಿಯವಾಗಿ ಈ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕಬೀರ ಜೀರ ಅನ್ಯ ಕವಿತಾಯೇಂ [ಉತ್ತರ ಕಬೀರ ಮತ್ತೆ ಇತರೆ ಕವಿತೆಗಳು]

ಸಮಕಾಲೀನ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕಬೀರ ಜೀರ ಅನ್ಯ ಕವಿತಾಯೇಂ ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹದ ಕವಿತೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಮಾರ್ಣಿವಾಗಿವೆ. ಈ ಸಂಕಲನ ಮಾಧ್ಯಮದಿಂದ ಕವಿ ಕೇದಾರನಾಥರು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಭಾರ, ಹೊಸ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ, ಮನುಷ್ಯ, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕ ತಳಪಾಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಂತರ್-ಸಂಬಂಧ ಹಾಗೂ ಅಂತರ-ವಿರೋಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಕಾಲದ ಕಬೀರರಿಗೆ ಹಿಂದಿ ಸಮಾಜ ವಿಶೇಷ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅವರ ವಾಣಿ ಸುಳ್ಳಿಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಬೀರ ಒಂದು ಹೆಸರು ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ಕಬೀರ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ಕೇದಾರನಾಥ ಶಬ್ದಗಳು ಹೇಗಿವೆ.-

ಓ ದೇಖೊ ಓ ದೇಖೊ

ಕಬೀರ ಸೂತ ಏಲ

ಕೊಯಿ ಧೀರೆ ಸೇ ಹಂಸಕರ ಕಹತಾ ಹೈ
ಮೇರೆ ಕಾನ ಮೇ

ಕಬೀರ ಸೂತ ಏಲ

ಭಾಯಿ ವಾಹ, ಮಗರ ಯಹ ಏಲ ಕ್ಯಾ ಹೈ?
ಯಹ ಕಬೀರ ಕೊನ ಹೈ ಕಬೀರ ಸೂತ ಏಲ ಮೇ-
ಸೂಚತಾ ಹು ಮೈ

ಇಸ ನಾಮ ನೇ

ಜೈಸ ಹರನಾಮ ನೇ

ಮುಜೆ ಚಕ್ಕರ ಮೆ ಡಾಲ ದಿಯಾ ಹೈ.

ಓ ನೋಡು ಓ ನೋಡು

ಕಬೀರ ದಾರದ ಏಲ್

ಯಾವನೋ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ
ನನ್ನ ಕವಿಯಲ್ಲಿ

ಕಬೀರ ದಾರದ ಏಲ್

ಸಹೋದರ ವಾಹ್ ಆದರೆ ಈ ಏಲ್ ಏನಿದೆ?
ಈ ಕಬೀರ ಯಾರಿದ್ದಾನೆ ಕಬೀರ ದಾರದ ಏಲಿನಲ್ಲಿ

ವಿಭಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ನಾನು

ಈ ಹೆಸರು

ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರೂ

ನನಗೆ ವಿಭಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿಸಿವೆ.]

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಬೀರರ ತತ್ತ್ವ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮುಳುಗಿವೆ. ಕಬೀರರನ್ನು ನೆನೆಯುವ ಸಮಾಜವಿಲ್ಲ, ಕಬೀರರ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ಈ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಕೇದಾರನಾಥರ ಒಟ್ಟು ಆರು ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು, ಮೂರು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಶೈಲಿಗಳು, ಅನೇಕ ಸಂಪಾದಿತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಶೈಲಿಗಳ ಅನುವಾದ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇದಾರನಾಥರು ಕವಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಬರೆದವರಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದವರು. ಅವರಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಮುದ್ರಿಸುವ ಹಾಸಿವು ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಂದಿಗೂ ಅವರ ಬರೆಯುವ ಹವ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೋಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳಪ್ಪು ಅಭಿರುಚಿ. ಬಹಳಪ್ಪು ವಿಭಾರ ಸಂಕಿರಣದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಿಭಾರಗಳನ್ನು ವೆಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬರವಣಿಗೆ ರೂಪೀಲ್ಲಿ ಜೀವನಾನುಭವದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಿದೆ. ರಚನಾ ಸಂಸಾರದ ತಳಪಾಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪರಿಸರವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಅವರ ಬರವಣಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರಿಗೆ ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗ ಹಾಗೂ ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕವಿ ಅಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯೇನಲ್ಲ.

ಕೇದಾರನಾಥರಿಗೆ ಅನೇಕ ಮರಸ್ಯಾರಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ, ಸನ್ ಐಲೆರಲ್ಲಿ ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮರಸ್ಯಾರ’, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಿಂದ ‘ಮೈಧಿಲೀ ಶರಣ ಗುಪ್ಸಮಾನ್’, ಕೇರಳದಿಂದ ‘ಕುವಾರನ್ ಆಶನ ಪುರಸ್ಯಾರ’, ಬಿಹಾರದಿಂದ ‘ದಿನಕರ ಮರಸ್ಯಾರ’, ಓರಿಸ್ಯಾದಿಂದ ‘ದಯಾವತಿ ಮೋದಿ ಮರಸ್ಯಾರ’, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ‘ಸಿರಾಲಾ ಮರಸ್ಯಾರ’, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಿಂದ ‘ಜೊಶುಆ ಮರಸ್ಯಾರ’ ಮತ್ತು ಸನ್ ಲಿಂಗಿರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸರ್ವೋಚ್ಛ ಮರಸ್ಯಾರವಾದ ‘ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಮರಸ್ಯಾರ’ ದೊರೆತದ್ದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ.

ದ. ೧೯-೩-೨೦೧೮ ರಂದು ತಮ್ಮ ಉಳಿನ ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಜರಾಮರವಾದರು. ಉಳಿ ವರ್ಷ ತುಂಬಿ ಜೀವನ ಮುಗಿಸಿದ ಪ್ರೇ. ಕೇದಾರನಾಥ ಸಿಂಹರಿಗೆ ಸೃಜನ ಬಳಗದಿಂದ ಶೃಧಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಹಿಂದಿ ವಿಭಾಗ, ಎಸ್. ಬಿ.ಕಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಕೆ.ಸಿ.ಪಿ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ, ವಿಜಯಪುರ